

ОМОРИКА

ЛИСТ УЧЕНИКА ОСНОВНЕ ШКОЛЕ „ЈОСИФ ПАНЧИЋ“

АПРИЛ 2016

Нађа Филиповић 5/5

О ЈОСИФУ ПАНЧИЋУ

ЈОСИФ ПАНЧИЋ, лекар и ботаничар рођен је 17. априла 1814. године у селу Угрине код Брибира, испод планине Велебита, у Хрватском приморју. Школовао се у Ријеци, Госпићу и Загребу, а медицину студирао у Пешти.

Половином XIX века по наговору Вука Караџића долази у Србију. Ту започиње неуморно истраживање природе Србије, Црне Горе и Бугарске, на првом месту истражује биљке.

“ФЛОРА КНЕЖЕВИНЕ СРБИЈЕ” његово је најважније животно дело.

У значајнија ботаничка открића спада ОМОРИКА - ендемска врста четинара на Тари.

Неоспорна је чињеница да је Панчићев прилог утемељењу и даљем развоју не само Универзитета у Београду већ целокупног школског система Кнежевине Србије, огроман.

Човек широке културе, полиглота и изванредан познавалац српског језика, створио је српску научну терминологију великог броја научних дисциплина.

Основао је Минералoшки и Геолошки завод, Зоолошки и Ботанички кабинет и огледну Ботаничку башту.

Настанак школе

ПРВА ШКОЛА НА БАНОВОМ БРДУ

Тридесетих година двадесетог века, старо насеље Чукарица постаје тесно и преуско за све већи прилив нових становника. Како је овај свет био богат децом, а у свему осталом сиромашан, то постају тесне и недовољне обе школске зграде на старој Чукарици, у Радничкој улици.

Због сталног притиска и жалби грађана Чукарице, београдска општина 1936. године почиње изградњу нове школе на Бановом брду.

И тако је од почетка изградње школе до данас прошло 80 година. Име, које и сада носи наша школа, добила је 1952.

КАКО ЈА УЧИМ?

Наташа Козић V2

Општа је чињеница да много ученика има проблема са оценама. И, наравно, сви теже да имају све бољи успех у школи. Имам доста пријатеља који много уче, а опет добијају слабије оцене. У ето, пошто сам једна од бољих по питању оцена у свом одељењу, сматрам да сам квалификована да пишем састав на ову тему.

Отпочнимо ставком која је апсолутно тачна: нико не воли да учи, а посебно не у овим нашим лудим тинејџерским годинама. Али такође морамо да радимо баш ту екстремно досадну ствар да бисмо се уписали у што бољу школу, и најважније, да бисмо били што образованији и бољи људи. И ево, тренутак који сте сви чекали; често постављано питање и дугоочекивани одговор: како ја учим?

Као прво, ја не учим сваки пут редовно. Али немојте да се заваравате, то није добра ствар. Али ево неколико ствари и савета због којих ипак добијам све петице. Савет број један: увек пажљиво слушајте на часу. Ово је веома важно. Схватам да је наставников глас веома досадан, и да је ваша другарица управо нашла новог дечка кога морате да прокоментаришете, или

је пак ваш друг добио нову модерну конзолу за рођендан, али једноставно морате обратити пажњу на ствари које наставник прича. И такође знам да доста људи нема савршено памћење, али ако слушате, сигурно ћете се барем нечега сетити кад будете учили код куће и самим тим ћете себи олакшати учење. Савет број два: увек прочитајте новонаучену лекцију када се вратите из школе. Ово није велики напор, а доста значи. Када се вратите кући, све што треба да урадите након што се одморите, наравно, јесте да прочитате лекцију коју сте тог дана учили. Тиме надокнађујете градиво ако нисте слушали и још више учвршћујете оно научено. Савет број три: учите редовно. Не морате баш да научите као да је сутра контролни, али је дефинитивно пожељно. Бар научите основне ствари и тиме ћете себи олакшати коначно учење. Тако, када дође време за испитивање, биће вам много лакше. И верујте ми, није баш занимљиво када вам се нагомила педесет страна, а контролни или испитивање је сутра. Савет број четири: обнављајте научено градиво с времена на време. Доста наставника ставља контролне тако да између њих има и по месец дана. Паметно је да када имате времена, поновите оно што сте научили. Савет број пет и уједно последњи: додајте гас када је недеља контролног. Ово се подразумева, али сам у сваком случају морала да споменем. Када вам контролни виси над главом, потрудите се да што боље научите.

На крају само желим да вам кажем још нешто што је важније од свега овога; учите само за своје знање и за себе, а не за оцену.

Ана Кртолица 7/2

О презаштићивању или како упропашћавамо сопствену децу

Да ли сте и ви један од родитеља који се свакога дана пита где су границе разумне бриге за безбедност сопственог детета, а где почиње претеривање и презаштићеност? Јесте ли на муци када треба да одлучите сме ли ваше клинче само у парк, у школу, у градски превоз?

Одрастање у четири зида

Тужна последица нестанка поверења међу одраслим становницима данашњих отуђених заједница, јесте окончање некадашње ере дечје самосталности. Многи данашњи родитељи са носталгијом се сећају својих детињстава и времена када појам „сексуалног предатора“ још није био ушао у јавну свест. Родитељи би млађарију обично „избацили“ из куће одмах после доручка, поручивши им да се не враћају до ручка. Деца су се слободно кретала по свом комшилуку, пентрала по дрвећу, прескакала зидове, завлачила се у мрачне подруме. Прихватали су слаткише које су им куповале бакице из суседства. Но, иако су свесни колико су таква искуства њима била драгоцене, они сами ипак се не усуђују да такве слободе дозволе својој деци. А основна разлика јесте у томе што њихови родитељи нису свакога дана заплашивани језивим случајевима који су се десили негде, некеме, иако су такви случајеви и тада постојали. Чак их је било и више него сад.

Бицикли одлазе у историју?

Као последица опште пролиферације параноје, деца данас одрастају углавном у затвореним просторима, играјући игрице или сурфујући по интернету. Када и изађу напоље, то се одвија на строго организован начин, као тренинг или такмичење. Само мали број деце фудбал данас игра „на своју руку“, тј. ван школе или клуба. Поред групних спортова, и вожња бицикла, пливање и пецање све више изумиру – у последњих десет година опали су за једну трећину.

“Органска” деца

Како би пружила подршку другима који се осећају као она, Ленора Шкенази је направила блог под називом Free Range Kids. У слободном преводу, то су “природно гајена деца”, јер је у питању парафраза израза “Free range chicken” који означава кокошке које нису индустријски гајене у кавезима, већ се слободно крећу по дворишту. На њеном блогу, бројни родитељи остављају своја искуства и идеје које могу помоћи

у борби против параноидног родитељства, ширећи став да пружање мало слободе деци, не значи исто што и њихово запостављање. Такође, да презаштићивање деце вама можда може умирити савест, али ће њима дефинитивно нашкодити, будући да је осамостаљивање нужен и природан део одрастања.

И поред тога, притисак поводом питања дејје безбедности стално расте. Утицајни „Британски медицински журнал“, на пример, пре неколико година је у потпуности забранио употребу речи „несрећа“, будући да је превладало мишљење да се сваки нежељени догађај може и мора избећи, те да увек постоји неко ко је за то одговоран. Случајне повреде које ни Супермен не би могао да спречи, претварају се тако у „родитељски немар“, па постаје, на пример, сасвим нормално да маме дају први залагај чврсте хране својој беби у присуству лекара због опасности од гушења, све чешће се могу видети тек проходила деца како носе кациге, а једна трећина америчких ђака у школу не полази без антибактеријског гела.

Школе без игралишта

Предшколске установе и школе постају дежурни кривци за све што се деси док су деца под њиховим надзором – па био то и случајни судар главама двоје непажљивих вршњака који се играју „шугице“. То их, са једне стране, тера да буду крајње одговорни у свом послу. Са друге, такав притисак подстиче их да уводе нека радикална решења, која су у суштини много штетнија по децу него могућност повремениог задобијања чворуге, а која се обично свODE на избацавање свих оних активности које би евентуално могле да буду ризичне, од баратања ексерима на часовима техничког образовања, па до коришћења тигања на часу домаћинства. Одмори између часова све више се проводе седећи у клупама – 40.000 америчких школа укинуло је одморе између часова, и заменило их активностима попут „разгибавања“ под надзором наставника. Многе школе су у том духу чак потпуно забраниле децје трчање на игралишту, о изазовнијим стварима да и не говоримо. Једна од највећих државних школа у Британији која је недавно саграђена, остављена је у потпуности без игралишта, управо из разлога децје безбедности.

Петљање у дечја посла

Одрасли не гуше децу само претераном бригом о њиховој физичкој безбедности. Психички живот малишана такође је константно под лупом, нарочито онај његов сегмент који би требало да буде и најслободнији – односи са вршњацима. У страху да дете не доживи неку врсту трауме или непријатности од стране друге деце, данас се уводе стриктни кодекси понашања међу децом. Антинасилничка политика, која се базира на сталном мешању одраслих у све дечје сукобе, претворила је родитеље и васпитаче у надзорнике и полицајце који се мешају и контролишу све сфере дечјег друштвеног живота. Одрасли су уверени да морају увек спречити сваки конфликт међу децом, почев од обичног зачикавања, плажења језика и ругања, па до гуркања и дечје туче. Нема тих „дечјих послова“ која нису и родитељска посла у савременој ери „интензивног родитељства“, „инвазивног родитељства“, „хеликоптер родитељства“ или „хипер-родитељства“, како га све називају стручњаци и медији.

Наставници, спортски тренери и психолози уједињени су у мишљењу да данашњи родитељи не могу да поднесу да се њихова деца муче или наиђу на одбијање. Због тога ускачу у сваки аспект дечјег живота и буне се због одлука у оцењивању, због тога што њихово дете није добило позицију у фудбалском тиму коју је желело, због недостатка разумевања вршњака за жеље њиховог злата. Овог последњег свестан је и сваки овдашњи родитељ који на игралишту стално доживљава интервенције типа: „Јао, је л' може ваше дете да сиђе са љуљашке, видите да моје плаче!“.

Нација килаваца

Како бележи Nara Estroff Marano, амерички психолог, уредница часописа „Psychology Today“ и ауторка књиге „Нација килаваца: висока цена инвазивног родитељства“ (A Nation of Wimps: The High Cost of Invasive Parenting), данашња деца одрастају у „психолошком стакленику“. Родитељи иду чак дотле да траже од школа да се њиховој деци одобри полагање тестова без временског лимита зато што наводно пате од „тешкоћа са Гешталт размишљањем“.

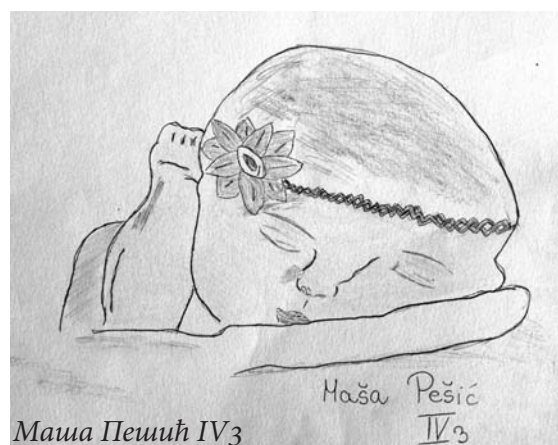
Као резултат исувише контролисаних, такорећи дезинфикованих међусобних односа, деца данас одрастају без прилике да науче како да сами бију своје битке, а стално мешање

одраслих поручује им и да за такво нешто уосталом нису ни способни. Ненадзирана игра заправо је од кључне важности за дечји емоционални и социјални развој. Она помаже да дете савлада друштвена правила, као и да научи да ствара своја. Смањење учешћа игре у детињству, одражава се на нашу способност грађења односа са људима када одрастемо – кроз игру ми учимо да дајемо и узимамо, да разумемо туђа осећања, да решавамо конфликте – што је основа сваке везе, упозорава психолог Бернардо Кардучи (Bernardo J. Carducci) са универзитета Индијана.

„Стакленик“ родитељство

Деци је неопходно да науче да се самостално носе са ризицима и изазовима друштвеног живота – почев од најобичније чињенице да их нико неће волети само зато што постоје, као што су вероватно навикли код куће, па све до непријатних сусрета са безобразним и злонамерним особама – управо зато што ће их такве ситуације пратити читавог живота, а родитељи и васпитачи неће вечно бити ту да решавају проблеме уместо њих.

Иако сви, наравно, желимо да поштедимо своју децу од било какве врсте патње, било да је у питању одеран лакат или повређена сујета, лоша искуства и неуспеси неопходан су део процеса учења и сазревања, па без њих деца остају потпуно неприпремљена за живот који их чека. „Стакленик“ родитељство, где су деца под сталним надзором и где им се поклања превише пажње, сматра дечји психолог Дејвид Андерег, чини децу превише самосвесном, и превише опрезном. „Ако сваки ваш цртеж заврши на фрижидеру ваших родитеља, ви нећете бити слободни да се глумите и правите грешке“, додаје Андерег.

ЧИМЕ СЕ СВЕ БАВЕ НАШИ УЧЕНИЦИ?

ОДБОЈКА

Велика је несрећа кад човек не зна шта хоће, а још већа кад не зна шта може.

Сваки пут када изађем на терен, осећам се природно и слободно. Могу да заборавим на све проблеме, да пробистрим мисли од свега лошег што ми се тог дана догодило. Одбојка ми у томе пуно помаже. Тренирам заједно са најбољом другарицом, што ми још више улепшава ово искуство. У овом спорту, потребно је много одрицања времена, симпатикуса и колена. Важно је и да имамо стрпљења, када нам ништа не иде онако како смо желели. Волим одбојку јер ме подсећа на изазов. Изазов да будеш спреман на све што ниси очекивао, да на прави начин прихватиш пораз, али и победу. Такође, ово је тимска игра. Сви морају да се држе заједно. Да те подрже чак и кад погресиш, јер знају да си дао све од себе за тај поен. Игра је веома неизвесна. Резултат може веома лако да се преокрене.

Али кад се то деси, треба имати јаку веру, јер још увек није крај. Сваки поен се завршава нечијом грешком. Имаш један део секунде да добро размотриш ситуацију, и један покушај да одбијеш лопту правилно. Са модрицама на коленима, трчиш што брже можеш, како би је спасио. Остало ти је још пет корака а ти знаш да ако не паднеш на паркет, и не сломиш пар костију, ништа од поена. Нестаће сав напор твог тима, трудећи се да освоје тај поен. Али ако успеш, срећа ће надокнадити оне сломљене кости. Зато дајеш све од себе, „погинеш“ на терену, али и даље држиш једну руку поред тела, покушавајући да је одбијеш, како би касније опет могао да се унаказиш следећим поеном. Али то више није важно, јер изненађујуће пуно волиш одбојку, да би престао да понављаш ову методу!

Наша највећа слава није у томе да никад не посрнемо, већ да устанемо сваки пут када посрнемо!

Јована Никитовић

Николина Вујаковић VII3

Moja škola glume „Prvi koraci“

Moj hobi je gluma. Idem u glumačku školu „Prvi koraci“. Prvi put, kad sam ušetala u Narodno pozorište, pozelela sam da postanem član tog pozorišta. A sada, biću uporna da dođem do svog cilja. Moje društvo sa glume je super! Naša grupa, po rečima naše nastavnice glume, jedna je od talentovanih grupa. Svako od nas ima neki svoj talenat. Neko dobro peva, neko recituje, neko igra, a neko ima savršenu glumačku dikciju. Najbolja stvar u vezi sa mojom glumačkom školom je to što imamo nekoliko različitih predmeta kao što su: gluma - Katarina Gojković, gluma pred kamerom- Lazar Dubovac, scenske igre i scenski pokret – Helena Petrović, scenski govor i tehnika glasa- Marijana Dugalić, istorija filma- Ivana Stančev, istorija pozorišta- Mina Aleksić. Pored redovnih časova idemo na razne audicije za filmove i predstave. Trenutno radimo na predstavama „Mene niko ne voli“ i „Petar Pan“. Srednjoškolcima glumu drži glumac Manda, glumac koji me je prvi privukao glumi i recitovanju zbog njegovih emisija koje sam gledala kad sam bila mala. Što se tiče moje budućnosti, radujem se saradnji sa Mandom, ali mi je žao što ću napustiti Katarinu Gojković, našu Kiću.

Petra Lovreta 7/3

Ленка Кнежевић 5/5

Невена Арсић 5/5

ЧИМЕ СЕ СВЕ БАВЕ НАШИ УЧЕНИЦИ?

ТЕКВОНДО

Tekvondo sam krenula da treniram pre pet godina. Dok su moji drugovi izlazili i družili se, ja sam trenirala. Niko ne zna koliko sam truda i rada uložila u to, ali ipak kada osvojim medalju svi priđu i čestitaju mi. Prvo sam mislila da ovaj sport nije za devojčice, a onda mi se sve više svideo. Tekvondo je sport borilačkih veština. Nastao je u Koreji. Najviše služi za samoodbranu. U tekvondou su najvažniji brzina i udarci nogom. Danas se tekvondo smatra

jednim od najpopularnijih borilačkih sportova. Procenjuje se da se u svetu 100 miliona ljudi bavi ovim sportom. Ovo je olimpijski sport. U tekvondou sam osvojila preko 90 medalja i 17 pehara. U decembru prošle godine sam položila za crni pojas.

Moji najznačajniji uspesi su:

- Prvak države u formama
- Prvak države u borbama
- Treće mesto u Sloveniji u formama
- Prvo mesto u Skoplju u borbama
- Prvo mesto u Skoplju u formama
- Prvo mesto u Bijeljini u borbama
- Prvo mesto u Bijeljini u formama

Anđela Burušić VII/3

Балет

Када би ме неко питао да опишем балет у једној речи, мислим да би то било немогуће. Јер не постоји реч на свету која га може описати. Морамо високо да скачемо као кошаркаши, да брзо трчимо као фудбалери, да се уносимо у улогу и одглумимо осећања лика кога представљамо као глумци, да подигнемо ногу до главе и савијемо кичму назад до границе флексибилности као гимнастичари. Сваки дан будим се у 6 сати ујутру да бих отишла на балет и тамо остала 3 сата. Та 3 сата дневно одређују колико ћу бити успешна у будућности, јер сваки дан на часу ја научим нешто ново, што ће ми касније требати за неку улогу или наступ. Ићи свакодневно на балет је напорно, физички али и психички. Уз њега поред добрих ствари долазе, наравно, и лоше. Опседнута сам тиме да будем што боља, све мање имам времена за другарице из основне школе, све више притиска да добијем стипендију за неку школу у иностранству. Тешке су повреде као напукнуће тетиве, непрестане упале мишића као

и огроман умор. Нешто што ме највише погађа је то што не знам да ли ћу моћи касније да играм и да ли ћу се повредити. На мени је само да пазим, чиме морам да изоставим најзабавније ствари у животу као што је клизање, вожња бицикла и друге. Али са свим тим манама, наравно, долазе и најзабавније ствари као што је дружење са најбољим људима које сам упознала, остајање до 11 сати увече у центру града на сладоледу јер се представа коју смо сјајно одиграли, управо завршила, упознавање највећих глумачких и играчких икона у свету, могућност истраживања сваког дела Народног позоришта, Уживање у томе што радим, свакодневно смејање са друговима и другарицама, играње истина и изазов са најсмешнијим особама на свету, као и прве љубави прате моје бављење балетом. Наравно, свачија перспектива је другачија, али ово је моја.

Овако ја видим свој највећи сан, свој живот, своју каријеру, своју будућност.

Олга Црносељански VII/3

УСПЕСИ НАШИХ УЧЕНИКА НА ТАКМИЧЕЊИМА ОВЕ ГОДИНЕ

Драги наши ученици,

И ове школске 2015-2016.године такмичења из различитих предмета започета су школским нивоом такмичења. Уследила су општинска такмичења где најуспешнији ученици наше школе у различитим предметима одмеравају своја знања са другарима из других школа на општини Чукарица. Најбољи од њих стижу до градског нивоа такмичења. Круна свих сучељавања знања из различитих предмета је републичко такмичење. Желимо Вам да и ове године покажете свој максимум и будете међу најуспешнијим ученицима основних школа

Општинско такмичење из српског језика

• II место

Катарина Вастано 5. р.
Сара Црномарковић 7-3
Тијана Мијић 7-4
Јелена Благојевић 8 р.

• III место

Марко Тамбурић 6.р.
Наташа Јевтић 6.р.
Ана Кртолица 7-4
Исидора Павловић 7-4
Андреј Марковић 8.р.
Марко Стеванетић 8.р.

Градско такмичење из српског језика

• I место

Исидора Ђоковић 8.р.

• II место

Катарина Вастано 5.р.
Андреј Марковић 8.р.

• III место

Тијана Мијић 7-4

Општинско такмичење из ТИО

• II место

Никола Зивлак 7-1
Мина Гвозденов 7-6

• III место

Јована Никитовић 7-3

у Србији. Поносимо се што улажете велики труд и несебичне напоре са циљем сазнања и показујете својим другарима који је прави пут до успеха.

У главном холу школе већ се традиционално налази Пано за најуспешније ученике. Ту су изложени сви Ваши успеси на различитим такмичењима ове школске године. Трудите се да и Ваше име буде на њему. Уколико сте успешни и у неким другим ваншколским активностима, индивидуалном или групном спорту, музичкој школи или у области ликовне уметности поделите то са другарима из школе.

Ваше име понос је ове школе.

Психолог Милена Вукашиновић

Александар Драгојевић 8/4

Општинско такмичење из физике

• I место

Анђела Томашевић 6-6
Радослав Јојић 7-2
Марко Стеванетић 8-4

• II место

Андреј Јојић 6-4
Милош Тепавац 7-3
Василије Оцокољић 7-2

• III место

Борис Николић 6-6
Андреј Мирковић 8-3

Општинско такмичење из географије

• II место

Иван Кликовац 7-3
Ђорђе Шљивић 7-5
Лука Лопушина 7-5

Лука Дмитривић 7-6
Маја Грубор 8-1
Никола Смолковић 8-6
Лука Муришић 8-2

• III место

Стојан Костић 7-2
Александар Стојановић 7-5
Милан Милашиновић 8-1
Иван Љујић 8-1
Јован Максимовић 8-3

Општинско такмичење из историје

• II место

Виктор Волиц 6-1
Исидора Павловић 7-4
Тијана Мијић 7-4
Лука Муришић 8-2
Михајло Бургић 8-2
Исидора Ђоковић 8-2
Анђела Кремић 8-6

• III место

Милан Вујић 5-5
Алекса Шепец 7-4

Општинско такмичење из хемије

• III место

Андреј Дедић 8-2

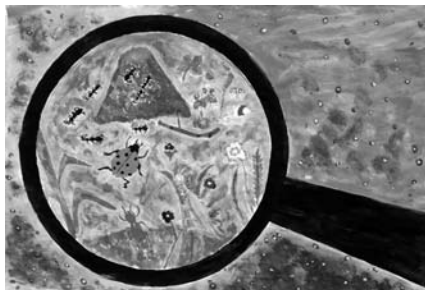
Општинско такмичење из математике

• I место

Максим Гарић 3-4
Лука Радојевић 3-3

УСПЕСИ НАШИХ УЧЕНИКА НА ТАКМИЧЕЊИМА ОВЕ ГОДИНЕ

Михаило Митић 4-1
Василије Ивановић 5-4
Марко Попевић 5-1
Мирко Крстић 8-6

Урош Радовић 6/3

• II место

Павле Узуновић 3-3
Глигорије Грујић 3-1
Стефан Миленковић 4-5
Милица Ивковић 6-6
Марко Радоичић 8-4

• III место

Ива Ђоковић 3-5
Павле Чавић 3-5
Тамара Матић 3-5
Вук Вукашиновић 4-4
Ђорђе Паројевић 5-3
Катарина Милојевић 6-3
Андреј Јојић 6-4
Милица Бјеловук 6-5
Марко Јањић 6-6
Анђела Томашевић 6-6
Радош Јојић 7-2
Тијана Мијић 7-4
Марко Стеванетић 8-4

Општинско такмичење из француског језика

• I место

Стефановић Александар 8-1
Стеванетић Марко 8-4
Радојевић Теодора 8-5

• II место

Грубор Маја 8-1
Ђоковић Исидора 8-2
Дедић Андреј 8-2
Видојковић Иван 8-3
Шурбатовић Ања 8-3
Никитовић Ана 8-4

• III место

Милашиновић Милан 8-1
Јовановић Ива 8-2
Бургић Михајло 8-2
Трифунковић Нађа 8-5

Вујић Марко 8-6
Бараћ Анастасија 8-6

Градско такмичење у пливању

• I место

Никола Докмановић 4-1
категорија 50 м леђно пливање

Општинско такмичење из одбојке

• III место

одбојкашка екипа ОШ „Јосиф Панчић“, ученици VII и VIII разреда

Општинско такмичење из фудбала

• III место

фудбалска екипа „Јосиф Панчић“, ученици V и VI разреда

Општинско такмичење из рукомета

• II место

рукометна екипа ОШ „Јосиф Панчић“, ученици VII и VIII разреда

Златна сирена - општинско такмичење

• I место

Видана Трајковић 2-5, I категорија (I и II разред)
жанр стари мајстори, класична или савремена соло песма

• I место

Илијана Трајковић 4-2, II категорија (III и IV разред)
жанр дечија забавна песма

• Ia место

Катарина Живковић 5-2, III категорија (V и VI разред)
жанр дечија забавна песма

• I место

Катарина Живковић 5-2 и Уна Петровић 5-2, III категорија (V и VI разред)
жанр дечија забавна песма дует

• I место

Теодора Живковић 7-6, IV категорија (VII и VIII разред)
жанр стари мајстори, класична или савремена соло песма

• I место

Теодора Живковић 7-6 и Анђела Омеровић 7-3, IV категорија (VII и VIII разред)
жанр стари мајстори, класична или савремена песма дует

Песнички сусрети деце и младих Чукарице

Школско такмичење

• I место

Вук Вукашиновић 4-4 „Вукова песма“

• II место

Ива Марјановић 4-4 „Бура“

• III место

Селена Токовић 4-6 „Маслачак“
Марко Шпањевић 4-3 „Јесен-зима“

Општинско такмичење

• I место

Вук Вукашиновић 4-4 „Вукова песма“

Градско такмичење

• III место

Вук Вукашиновић 4-4 „Вукова песма“

Општинско такмичење поводом Дечије недеље

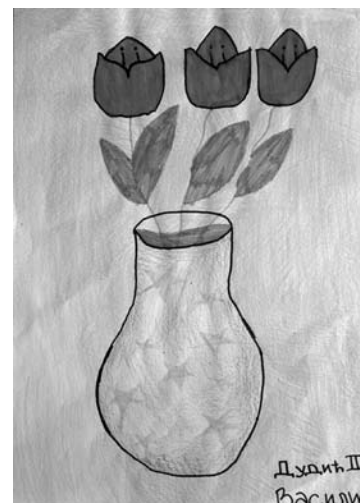
• II место

Мина Алексић 1-2, категорија млађих разреда

• II место

Маја Јовановић 8-5, категорија старијих разреда

**Извињавамо се због непотпуних података.*

Василиса Дудић 2/5

О ЉУДСКИМ ВРЕДНОСТИМА

Модерна девојчица

Драги гледаоци, добро дошли у омиљени породични шоу- програм- „Мета“! Ја сам Исидора Павловић, ваш омиљени водитељ. У овој епизоди ћемо вам открити тајне модерног живота. Модерни живот је сан сваког човека. Наша данашња гошћа ће нам показати како је „дивно“ бити модеран и увек у „тренду“.

Данашњој мети даћемо име... Мадам! Сјајно име за тако сјајну даму! Завиримо мало у њен живот! Мадам и даље похађа школу, али је поприлично одрасла. Уместо да се облачи као „све њене јадне вршњакиње“, она више воли да изгледа као већ озбиљна жена. Кратка уска сукња, нашминкана, торба преко руке, коса исфенирана... Свима застаје дах када је виде у ходнику! Занимају је дечаци. Воли да се шета са њима и да их грли као да је 10 година старија. Уместо „чудних играчкица и непотребних ствари за школу“ њој је у торби потребан само телефон. Сјајан екран, добра камера и розе маска. Све по последњој моди. Заправо, и телефон јој је превише. Ако би било могуће, њој би била довољна само камера. Зашто би телефон користила за било шта друго?! Меморија јој је пуна слика. Свака слика је иста. Иста поза, исти осмех, исто све. Али да није тако, она не би била популарна у друштву. Када завиримо у њен ормар, видимо гомилу кратке и тесне одеће. Она ни не помишља да се облачи „као оне немодерне девојчице“. Чим на некој од друштвених мрежа види да је нека њена другарица променила фризуру или боју ноктију, она мора исто то да уради јер не жели „да је исмевају као оне јадне чудакиње“. По цео дан поправља шминку и ставља још пудера. Када добије бубуљицу, вришти и дере се по кући само зато што је видела да се то тако у серијама ради. Не слуша мајку када јој каже да толико шминке није добро за једно младо лице. „Ако је Ксенија ставила 2 слоја кармина, морам и ја“, правда се мајци. Не игра се више. Ни у парку, ни на, ни на улици, ни испред зграде. То није за њу. Њене другарице би је одбациле када би знале да се пре неки дан играла са млађим братом. Превише је стара за то. У њеним фиокама нема ни л од лутке. „Тиме сам се играла када сам била клинка“, размажено ће она. Притом, „клинка“ је била пре две године, а још није ни основну школу завршила. Мисли да је дебела. „Само једем, товим се и дебела сам као она из шестог разреда.“, жали се другарици. Стоји сатима испред огледала и мумла себи

у браду како ће је онај дечак исмевати. Зато не вечера, а често и доручак прескочи. Вага у кухињи јој није довољна. Морала је себи да купи још једну јер јој је кухиња „предалеко“. За школу уопште не мари. Лоше оцене се само множе у њеној рубрици, али њу је брига. Већина њеног

Нађа Филиповић 5/5

друштва су лоши ђаци. Када су јој предложили да беже са часова, одмах је пристала. Прсти су јој се укочили од силног куцања на тастатури телефона. Користи речи за које ни не зна шта значе. У порукама употребљава скраћенице и бесмислене изразе за које ни не зна за шта се употребљавају. Остаје ван куће до касно. Родитељи је грде, али их она не слуша. Није је брига шта они имају да кажу. Почела је да запоставља своје здравље. Треба да носи наочаре, али не жели. Колико год јој родитељи говорили да ће је то коштати када буде била старија, она неће ни да чује јер ће је другови исмевати због „тих великих тегли на очима“. Не бави се ничим. Ни спорт, ни уметност; ништа је не занима. Не чита ниједну књигу. Последње књижевно дело је прочитала... Може се само рећи да дуго времена није ни погледала књигу. Мало спава. До поноћи се дописује са другарицама. Све у свему, живот јој је „прекрасан“.

Драги гледаоци, овиме завршавамо данашњи прилог. Надамо се да сте схватили нешто из овога. Није битно да ли имате вишка килограма, да ли су вам нокти у боји која није у моди, да ли носите сукњу или панталоне... Ништа то није важно. Само је важно да сте другачији и да сте посебни. Не уклапајте се у масу; лепо је бити свој. То је уствари поука ове приче коју смо испричали. Надамо се да вам је Мадамин пример показа да: „НИЈЕ СТВАР ПРАТИТИ МОДУ!“ Пријатно вече!

Исидора Павловић 7/4

О ЉУДСКИМ ВРЕДНОСТИМА

БАЈКА О ЗМАЈУ

Био једном змај, стар и скоро окамењен од живота. Имао је много стотина година, и исто толико љуски од крљушти по телу. Размишљао је о старости и смрти која га је чекала, ако не промени своје понашање. А змај је знао само да отима, убија, разваљује и прождире. Није могао да се сети себе пре него што је постао овакав какав је сада.

Некада је био човек, млад и леп, али са поквареним мислима и поступцима. Међу људима је увек правио свађе, туче, неразумевање и немир. У његовој башти чак је и цвеће престало да цвета и птице да певају. Толико је био одбојан, уображен и зао.

Онда се једном окупао у језеру, из кога су други људи излазили подмлађени и здрави, али младић је одатле изашао четвороношке и обрастао дебелом кожом са крљуштима. Тек је касније сазнао да је то била казна за бес са којим је ушао у језеро и купао се наређујући води да га учини моћним и јаким. То језеро испуњавало је људима жеље и молбе. Али само добрим људима. Зли су најчешће излазили после купања само са збрканим мислима, а то је значило да су почели да се преиспитују и поправљају. Једино је охоли младић, уместо да лепо замоли воду, узвикивао наредбе и беснео. То га је претворило у змаја – снажно и моћно биће, али не са моћима да чини добра дела, него са моћима да убија, краде и уништава све чега се дохвати.

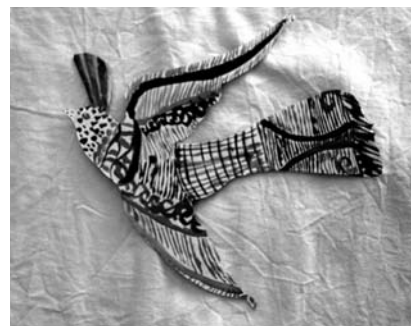
После много векова таквог живота, змај се изгледа уморио и заситио. Већ месецима није отео ниједну принцезу, није спалио ниједно село и није порушио ниједан замак. Лежао је у

својој леденој и смрдљивој пећини и схватио да стари. Ако изађе, улови неког витеза и поједе га заједно са коњем, подмладиће се. Крљушт ће му постати лагана и клизава, пресијаваће се на сунцу као нафта. Ако настави да лежи у пећини, постаће све стврднутији, крљушт ће му задебљавати и на крају ће се цео окаменити.

Змај угледа зрак сунца који је пао на један бусен траве, испред пећине. Из бусена је вирила танка стабљика, а на њеном врху треперио је цвет. У змајевим очима, зенице се раширише. Приметио је цвет! Никада раније није видео да цвеће постоји. Онда је осетио лагани, нежни мирис. Схватио је да цвет мирише. Змај се стресао од језе која је прострујала дубоко кроз његово тело. На цвет је долетео лептир. Као зачаран, змај се тешким, шкрипавим ходом подигао и пошао за лептиром. Лептир је летео и летео, а змај је једва успевао да га прати. Онда га је изгубио из вида. Стајао је потпуно празан и отупео, уморан, стар и скоро окамењен, а пред њим се простирало исто оно језеро у које је некада ушао као младић, а изашао као змај. Без размишљања, са осећајем благости и мира, змај је полако ушао у воду и нестао испод њене површине. Дуго се није видело ништа. Све је било мирно. А онда се језеро узбуркало, као да ври. У пени пуној огромних мехурова, дугиних боја, на површини се појавио диван младић, топлог погледа, бистрих очију, и усправног стаса. Чаролија је открила душу заробљену у телу змаја.

Младић је надаље живео свој живот као добар, поштен, вредан и радостан човек.

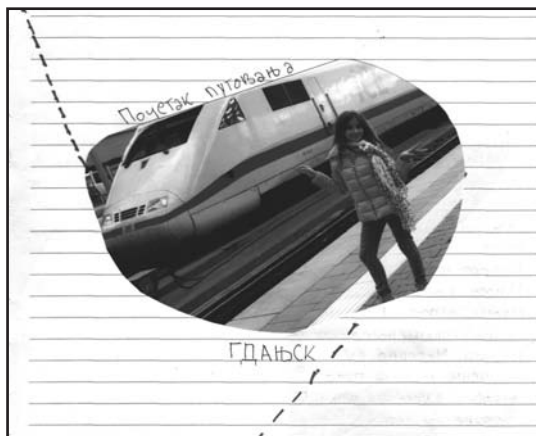
Марија Симовић 7/1

Милица Живановић 2/5

ГЕОГРАФСКЕ СТРАНЕ

Овако је Оља Трукуља из 6/1 представила путовање у својој свесци:

Географска знања исказујемо стиховима...

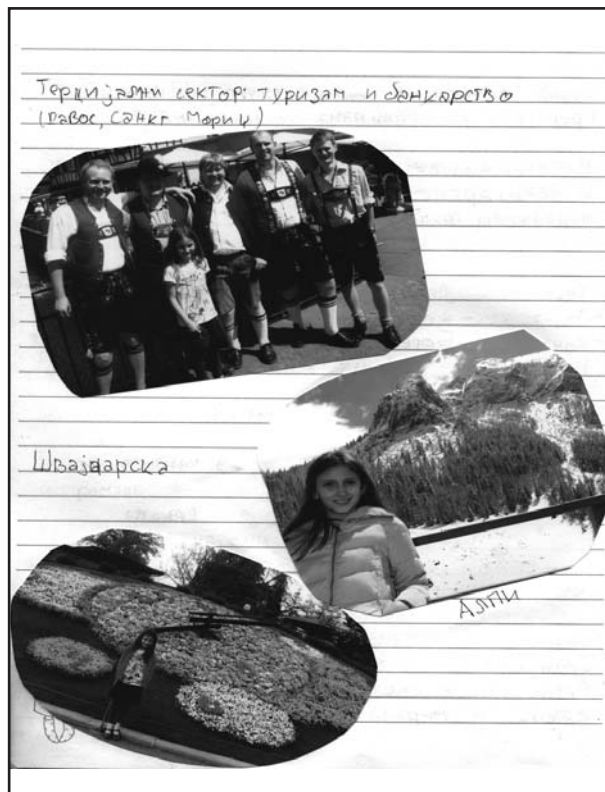
ЧЕШКА

Чешка се чешка са Пољском и Немачком,
Са сестром Словачком, Аустријом,
Белгијом, Литванијом и Украјином.

Чешка је позната по пиву у Прагу
И у главном граду има климу благу
Чешка има реку Лабу,
А у престоници Влтаву.

Хладне зиме, топла лета
Одлике су чешког света
Крконоше планина је велика
А на сваком врху налази се Снежка.
Прашко чудо и воћна кнедла,
Одлике су чешких специјалитета.

Ученице 6/2: Сара Васић,
Тиса Јовановић, Уна Рајковић,
Марија Стевић и Маша Стефановић

СТАРИ НАЗИВИ ГРАДОВА У СРБИЈИ

БЕОГРАД-СИНГИДУМУМ
ЗРЕЊАНИН-ВЕЛИКИ БЕЧКЕРЕК
ПЕТРОВГРАД
СРЕМСКА МИТРОВИЦА-SIRMIUM
ШАБАЦ-ЗАСЛОН
КРУШЕВАЦ-АЛАЦА ХИСАР
КРАЉЕВО-КАРАНОВАЦ
ЈАГОДИНА-СВЕТОЗАРЕВО
ЋУПРИЈА-HORREUM MARGI
РАВНО MORAVA HISAR
НИШ-NAISSUS
НОВИ ПАЗАР-ASINAE
РАС - ЈЕНИ ПАЗАР

ПИРОТ-MUTATIO TURRES
ШЕХЕР-ШЕР-КЈОЈ
ПРОКУПЉЕ-НАММЕУМ
УРЂУП
БРЗИ БРОД-MEDIANA
ПРИЗРЕН-THERANDA
PRIZDRIJAN
УРОШЕВАЦ-ФЕРИЗОВИЋ
КОСТОЛАЦ-VIMINACIUM
ЗЕМУН-TAURUNUM
ГОЛУБАЦ-CUPRAE
ЛИПЉАН-ULPIANA

Лука Муришић VIII/2

Овогодишњи такмичари из географије су анкетирали ученике млађих разреда о појмовима којима су овладали од 5-8 разреда и питали ученике шта мисле шта ти појмови значе. Добили су следеће одговоре:

- **РЕЧНА МРЕЖА**: Мрежа која хвата муљ (5. разред), мрежа за хватање риба (2. разред).

Тачан одговор: Све реке на одређеној територији.

- **САЛИНИТЕТ**: Светлост (5. разред), кад сателити стварају енергију (2. разред).

Тачан одговор: Особина морске воде којом се представља количина соли у једном килограму морске воде.

- **МОРТАЛИТЕТ**: Нека врста мотора (2. разред).

Тачан одговор: Број умрлих људи на неком простору.

- **СМОНИЦА (ГАЈЊАЧА)**: Биљка, неко јело (5. разред), инструмент, животиња (2. разред).

Тачан одговор: Врста земљишта.

- **УВАЛА**: Нешто што се обрушава, када ти неко ували нешто, нешто у вези земљишта (5. разред), нека рупа (2. разред).

Тачан одговор: Површински крашки облик рељефа који настаје спајањем више вртача.

- **ВРТАЧА**: Нешто што се врти (2, 5. разред).

Тачан одговор: Мало, плитко удубљење у кречњачким теренима кружног или елиптичног облика.

- **УРБАНИЗАЦИЈА**: Организација за заштиту дивље средине (5. разред), одбрана од нечега (2. разред).

Тачан одговор: Ширење градских насеља, досељавање сеоског становништва у градове.

- **МЕЛИОРАЦИЈА**: Нешто што се мери (2, 4. разред).

Тачан одговор: Скуп мера којима се поправља особина земљишта.

- **ДЕФИЦИТ**: Нешто што дефинише (5. разред), када је нека држава сиромашна (4. разред).

Тачан одговор: Кад је вредност извоза неке државе мања у односу на вредност увоза.

Маја Грубор 8/1
Никола Смолковић 8/6

THE PURPLE AMETHYST

The famous detective Miranda Johnson was in hot pursuit of a thief called the Grey Dove. He had stolen a precious diamond from a museum.

The museum director was extremely upset. The purple amethyst was their main attraction.

As Miranda was walking towards the crime scene, she noticed that all the windows in the museum were shut. In her mind, she crossed out a possibility that the Grey Dove escaped through a window. Miranda checked for fingerprints on the window sill. None! "He must have been wearing gloves" she thought. Hmmm..."How could he have gotten out without being noticed?" Then Miranda realized that the room next to the one she was in there was an exhibit about ancient Egypt. "Maybe", she said to herself, "he never got out of the museum!" She approached an old sarcophagus and opened it. Inside was the Grey Dove! "My theory was right!", exclaimed Miranda.

The museum director was amazed. "Thank you so much for finding the jewel", she said, relieved. "No problem", said Miranda pleased.

She went home after a long, tiring day. Later she got a phone call. "Perhaps another mystery?", she thought. But that's another story...

The End

Nada Filipović V-5

ПИШЕМО НА ЕНГЛЕСКОМ ЈЕЗИКУ

Nicole Kidman

Nicole Kidman is an Australian actress and a film producer. She was born in Honolulu (Hawaii) 20 June 1967, while her Australian parents were temporarily in the United States.

In 1983, aged 16, Kidman made a film debut in a remake of Bush Christmas.

Nicole has been married twice: previously to actor Tom Cruise, and currently to country singer Keith Urban.

She has been Goodwill Ambassador for UNICEF since 1994 and for UNIFEM since 2006. In 2006, Kidman was made an Order of Australia, and was the highest-paid actress in the motion picture industry in that year.

Lenka Gikić 4/6

Katarina Vastano 5/2

Vukašin Sandić

Olympic champion

Michael Phelps is an American swimmer. He swims from the age of seven. His first Olympic Games were the 2000 Summer Olympics. He was 15 years old.

His first Olympic medal was won after four years at the 2004 Olympic Games in Athens. He won gold medal in the 200 meters butterfly race. It was his first Olympic gold! In Athens he won 8 medals and 6 of them were golden. In Beijing at the next Summer Olympic Games he won 8 medals and all of them were golden! Finally, from the 2012 London Olympic Games he got four gold medals and two silver medals.

He is an Olympic hero and the greatest swimmer of all time. He doesn't swim anymore but he has got a foundation which cares about the sport of swimming and healthy life.

Someone says: "Michael Phelps is the greatest racer who walked the planet ever!" Michael Phelps answers: "Dream as big as you can dream, and anything is possible".

Dušan Vušurović 4/6

НАПРАВИЛИ СМО ПРЕЗЕНТАЦИЈЕ

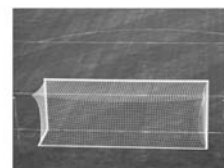

FUDBAL

Radili : Andrej Stamenković VII3
Vuk Vuković VII3

FUDBAL

- 2 tima po 11 igrača
- Najpopularniji sport, igra se u preko 200 zemalja
- Kad se kaže reč fudbal, preko 500 miliona ljudi misli o "najvažnijoj sporednoj stvari na svetu"

- FIFA je najveće svetsko telo u fudbalu, oni organizuju svetsko prvenstvo(najprestižnije takmičenje na svetu)

- FIFA je osnovana u Parizu 1904.

ISTORIJA

- Igre u kojima se šutira lopta odigravale su se u mnogim zemljama kroz istoriju.
- Najstarija igra koja o kojoj ima informacija je *cuju* koja se pominje tokom vojnih vežbi u dinastiji Cin u Kini(255-206. godine pre nove ere)
- Ostale stare igre bile su kemari (Japan) I harpastum (Stari Rim)

ZANIMLJIVOSTI

- Amerikanci kažu „soccer“, a u celom svetu ovu igru zovu fudbal, iako je njeno prvobitno ime „basket-ball“ – naime u početku su kao golovi služile korpe od pruća. Fudbal je nastao početkom XIX veka u čuvenom zatvoru Newgate, kada su se zatvorenici kojima su bile odsečene ruke zbog krađe, počeli da međusobno dodaju loptu nogama.

- Najbrže go dao je Urugvajac Rikardo Olivera za tim Rio Negro. Go je dat u trećoj sekundi. Najviše golova u karijeri postigao je Brazilac, Artur Fridernih. Ovaj fudbaler zatresao je mrežu 1329 puta. Na drugom mestu je Pele sa 1281, a treći je Nemač Granz Binder sa 1006 golova. Najveći broj golova koji je postigao jedan igrač na jednoj utakmici je 16.

- Najveća pobjeda ikada zabeležena u jednoj zvaničnoj utakmici ostvarena je u madagaskarskom prvenstvu između klubova AS Adema i SO l'Emyrne. AS Adema je pobedio sa rezultatom od 149:0.

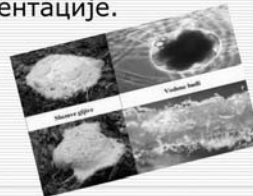
- Prvi zvanični televizijski prenos neke fudbalske utakmice emitovan je 1937. godine. Ovaj istorijski meč odigran je između prvog i drugog tima Arsenala.
- Interesantan događaj se desio 1998. godine u Andover and District Sunday League, kada je engleski sudja Martin Sylvester nakon grube greške, pokazao crvenu kartu samom sebi.
- Fudbaler u proseku pretrči oko 11 km na jednoj utakmici.

Водене буђи

Јелена Стојаковић V-2

Водене буђи

- Царство протиста чине алге, праживотиње, слузаве гљиве и водене буђи. Водене буђи (плесни) су тема ове презентације.

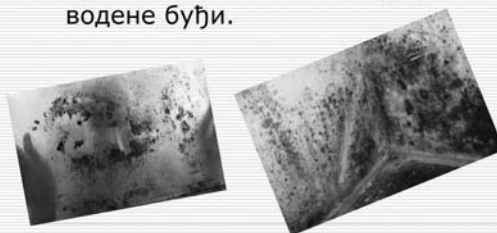
- Могу имати једноћелијски мицелијум као на пример црне буђи или вишећелијски мицелијум као на пример зелене буђи.

- Тело им се развија на влажној подлози која садржи хранљиве супстанце. Црна буђ (хлебна) са горње стране мицелијума образује мехурасте спорангије у којима настају споре. Са горње стране мицелијума полазе издужене ћелије на чијем се проширеном врху образују спорангије у којима настају споре.

- Када спора падне на повољну подлогу, из ње се развија хифа из које настаје нови мицелијум. На тај начин се размножавају буђи, а намирница на коју падну споре, брзо се поквари.

- Након сваке поплаве на зидовима кућа или станова се могу приметити водене буђи.

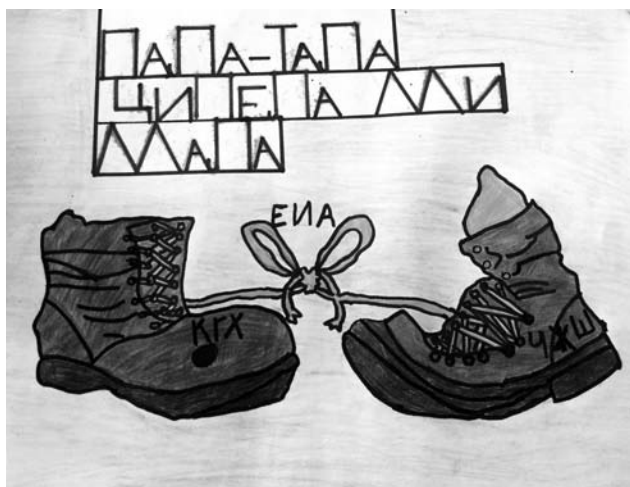

- Такође, водене буђи се могу приметити и на воћу и поврћу, као и на биљкама.

- мицелијум – тело гљиве настало преплетањем хифа
- хифе – издужене ћелије које граде мицелијум
- споре – ћелије које служе за бесполно размножавање код гљива, маховине и папрати
- спорангије – лоптасте творевине на наличју папрати; у њима се налазе споре

ПОСТЕРИ О ГЛАСОВНИМ ПРОМЕНАМА

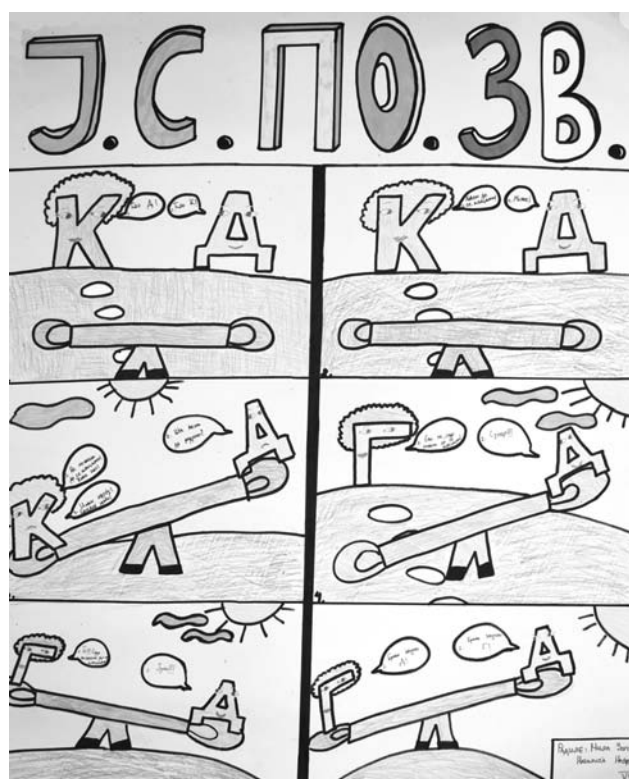

У току првог полугодишта ове школске године ученици шестог разреда имали су прилику да се опробају у изради плаката. Тема је била за плакат необична: Гласовне промене.

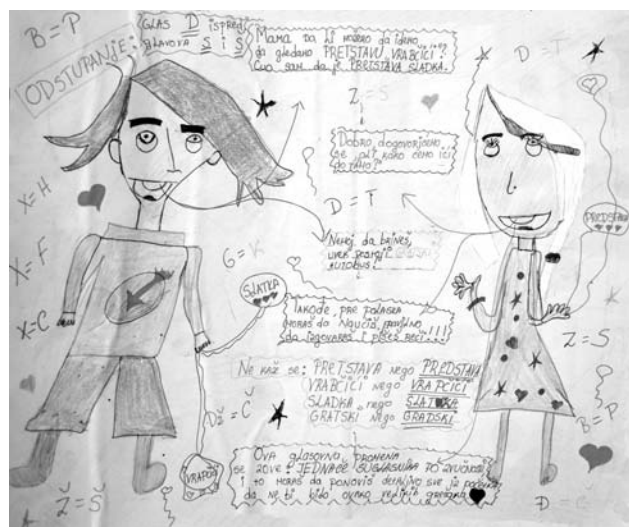
Сви су били креативни и оригинални, а најбољи радови награђени су петицом.

Ово су неки од њих.

- Мила Зоговић, Наталија Најдовић VI4
- Филип Зокић VI5
- Марко Јовановић, Михајло Пузић VII
- Марија Станковић VI5, Александар Застранић VI4

Жири:
Светлана Лакићевић,
Тања Шофранац,
Вања Антић

МАЛИ ПИСЦИ

ПРВО МЕСТО НА
ОПШТИНСКОМ ТАКМИЧЕЊУ
И ТРЕЋЕ МЕСТО НА ГРАДСКОМ,
2015

ВУКОВА ПЕСМА

Замисли да сова има ситне очи,
риба на копно би могла да крочи.

Замисли да је тиха сврака,
кратка би била коњска длака.

Замисли да мачка не јури миша,
гусеница би била много виша.

Замисли да зец има мале уши,
пас не би могао да њуши.

Замисли да је жирафа кратка,
бубашваба би била слатка.

Замисли да петао изгуби глас,
коњ би онда јахао нас.

Замисли да слон може да скочи,
крава би сок могла да точи.

Замисли да лептир није леп,
веверици би био кратак реп.
Замисли да Вук не зна да пише
чуда не би постојала више.

Вук Вукашиновић, 4/4

Благо глас моје баке

Моја бака има топао и леп глас иако је стара. Она има седу косу и топле плаве очи. Носи наочаре.

Она ми чита бајке. Волим да је слушам. Када сам тужан, она ме теши, њен глас ми даје снагу, развесели ме и обасја као сунце после кише. Када сам болестан, она ме чува и прича ми смешне приче својим топлим гласом. Тако ми помаже да заборавим болест. Понекад се наљути на мене када направим неки несташлук. Тада и виче, али ми увек опрости када јој се извиним.

Њен глас уме да ме насмеје, да ме утеши и охрабри. Зато волим да проводим време са њом.

Матео Маравић, 2-5

Пролеће

Највише волим пролеће
Јер цвета дивно цвеће.

Шарени лептири лете
И радује се свако дете.

Листа бујно зелено дрвеће,
Природа је пуна среће.

Буди нас Сунце и цвркул
птица,
Мирише зумбул и љубичица.

Пролеће је време игре и
весела.
Нека се свакоме испуни жеља.

Ана Јончић 3/2

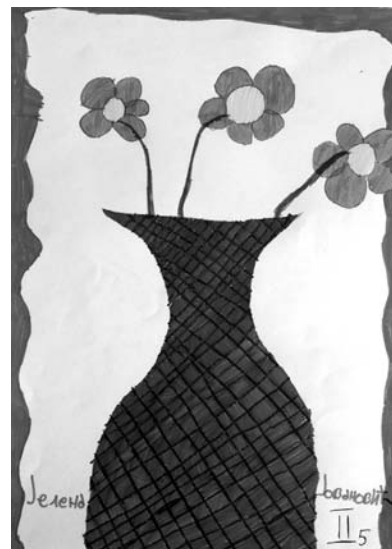
Соња Баланџић 7/3

МОЈА МАМА

НА ОВОЈ ЗЕМЉИ ИМА ПУНО ЖЕНА,
ЛЕПИХ, ПАМЕТНИХ, СРЕЋНИХ, И ТУЖНИХ,
МОЈА МАЈКА ЈЕ ПОСЕБНА,
ЛЕПА, ПАМЕТНА, СРЕЋНА И ДОБРА.

ОНА МЕ УСРЕЋИ КАДА САМ ТУЖНА,
НИКАДА МИ НИЈЕ РЕКЛА ДА САМ РУЖНА.
БРИНЕ СЕ О МЕНИ СВАКИ ДАН,
ПОМАЖЕ МИ ДА ОСТВАРИМ СВОЈ САН.

Видана Трајковић, 2/5

МАЛИ ПИСЦИ

Рођендан мог тате

Тата ми је рођен,
На Косову, у Пећи.
Надимак му је Џони,
ал' немојте му рећи.

Воли да се шали,
сину каже: Мали.
Јану зове Лутки,
а понекад и Утки.

Најмлађа је Бека,
или Анђео мали,
и Богу се моли
да бисмо сви ми здрави били.

Кад у цркву иде,
озбиљан је сав,
али приватно воли
песму Мали мрав.

Ако нисте знали
Трајковић се презива.
Зове се Никола, и
на рођендан вас позива.

Видана Трајковић, 2-5

Савиндан

Шта би било да ниси своје дворе оставио,
и титулу принца прихватио.

Не ширећи ни љубав ни православље,
твоја мудрост би била заборавље.

Замонашио си се на Светој Гори,
молио си се светлој зори.

Твоја оданост према Исусу Христу,
води нас да причамо ову причу исту.

Помирио си своја два брата,
и спречио долазак породичног рата.

Писменост си Срба подржавао,
школама си нови живот давао .

Учитељу наш, једини, прави,
нек ти се име вечно слави.

Вук Вукашиновић IV/4

Догађај који ћу памтити

Прошлогодишњи летњи распуст за мене је био посебан.
Са породицом сам посетила пострво Крф, а успомене које
су остале дуго ћу памтити.

Из авиона је цело острво личило на велику зелену башту
окружену Јонским морем. Ту лепу боју дали су ми чемпреси
и маслине које расту свуда. На "Керкири", како га Грци
зову, све изгледа као да сте се вратили у далеку прошлост.
Каменом плочане улице, цркве и музеји чувају прошлост
од заборава. Посебан, тужан, али и радостан догађај за
мене биле је посета „Српској кући“ и обилазак острва Видо.

Српска кућа је музеј који чува успомену о страдању
српске војске у Првом светском рату. У њој постоје бројне
слике, униформе, предмети, ордење и записи из тог времена.
На сликама је било много српске деце. Њихова лица су
исцрпљена, а тела мршава. Возећи се бродом према острву
Видо, слушали смо стихове песме „Плава гробница“ коју је
написао Милутин Бојић. Очи многих путника биле су пуне
суза. Бацали смо цвеће у море, где су положена тела мртвих
српских јунака. На острву смрти, како су звали Видо, налази
се маузолеј, где почива око три хиљаде српских јунака. За
њих две хиљаде, гроб су биле дубине мора. Некима су имена
била позната, али великом броју нису. У тишини, уз пламен
свеће читали смо њихова имена. Била сам тужна и поносна
на мој народ и његову историју из Првог светског рата.

Ања Лекић IV/6

Необично путовање

Волео бих да планета Земља буде мала,
да ми прећи преко ње буде шала.

За пола сата Екватор да пређем,
на путу том разне народе да срећем.

Да знам језике многе,
и упознам обичаје строге.

Али знам да то могу само снити,
јер сан и јава не могу бити.

Петар Кнежевић, 4-3

МАЛИ ПИСЦИ

БУРА

Море је некад тако мирно,
красе га нијансе плаве боје.
Испод мирне површине то
бура спрема налете своје.

Када ветар почне јако да дува
и разбеже се све птице,
таласи се љутито јуре
и море покаже своје право лице.

Мисли ме воде ка једном правцу:
„Зашто људе природа чуди?“
Све је то негде потпуно исто,
море реагује као и људи.

Испод мирног и драгог лица,
у дубини бура се скрива,
осмех се гаси врло лако,
кад љутња на површину исплива.

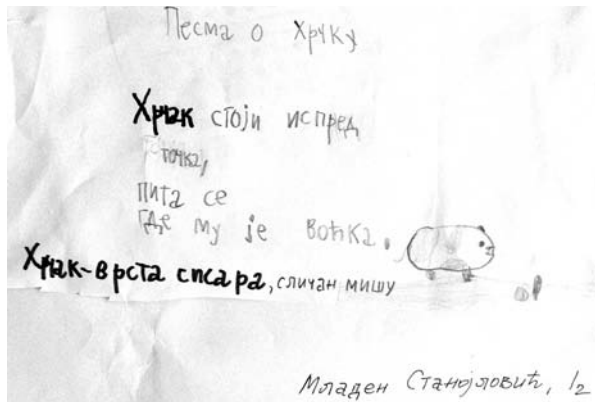
Ива Марјановић 4/4

МОЈ БАКА

Моја бака увек учи од јунака.
Зна да кува и кућу чува.
Воли мачке ипсе.
Воли да се дружи
и на кревету да се пружи.

Она би ме учила
и када треба и када не треба,
само да знам све што треба.

Петра Голубовски, 4-3

МАСЛАЧАК

Ка небу диже
жућу главицу,
а стао на једну зелену ножицу.

Често има госте малене:
осе, пчеле и
лептире шарене.

У небо пушта
пријатеље мале,
који лепршају на све стране.

Селена Токовић 4/6

Андреј Делић 2/5

МОЈ БРАТ

Најдраже биће за мене је мој брат. Он је млађи од мене. У свему је сличан својим вршњацима, осим што је много лепши од њих. Зове се Марко.

Марко има најлепше очи плаве боје као небо у пролећном дану. Његове очице су веселе и добре. Када легнемо да спавамо, личи ми на мало јагње јер је сав мекан и мирише. Када сам тужна, Марко се брине за мене. Његови чаробни прсти ме тада мазе и он ме чува.

Волим свог брата највише на свету!

Лена Атлагић, 2-5

ЛОГИЧКЕ ЗАГОНЕТКЕ

1 ЧОКОЛАДЕ

Софија је имала три чоколаде, а Митар пет. Заједно са Миленом поделили су све чоколаде на равне делове. Милен је дала 160 динара Софији и Митру и на тај начин платила свој део. Како ће Софија и Митар фер поделити новац? ■

2 ОДЕЉЕЊЕ

У једном одељењу на свака четири дечака долазе три девојчице. Ако би се том одељењу прикључило осам дечака, онда би дечака било двоструко више него девојчица. Колико је дечака, а колико девојчица у том одељењу? ■

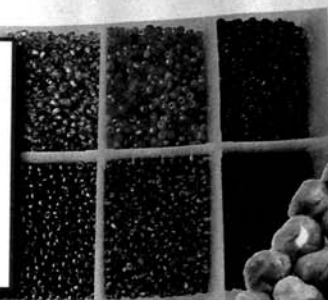

3 БАЛОНИ И КЛИКЕРИ

Цена два балона и три кликера је 43 динара, а цена три балона и два кликера је 37 динара. Да ли се са 147 динара може купити 15 оваквих предмета? ■

4 КУТИЈА

У шест кутија налазе се куглице. Ако знамо да у свакој кутији има 40 или 44 куглице, да ли је могуће да у свим кутијама има укупно 260 куглица? ■

5 ЛЕШНИЦИ

У једној врећици је 90 лешника, а у другој 100 лешника. Ако сваком дечаку из прве и друге врећице дате исти број лешника, онда ће у првој врећици остати 18, а у другој четири лешника. Колико има дечака? ■

6 ПОЛОВИНА ПУТА

Милош и Лазар станују у истом солитеру. Лазар станује 14 спратова изнад Милоша. Једног дана Милош је кренуо из свог стана да посети Лазара. На половини пута био је на деветом спрату. На ком спрату станује Милош, а на ком Лазар? ■

7 ПЧЕЛИЦА МАЈА

Букет се састоји од једног црвеног, плавог, жутог и белог цвета. Пчелица Маја слеће на сваки цвет само једном. Она креће са црвеног цвета и не лети директно са жутог на бели цвет. На колико начина пчелица Маја може обићи све цветове? ■

8 РУКОВАЊА

После годишњег одмора шесторица пријатеља срела су се у омиљеном кафићу. Приликом сусрета сваки се руковао са сваким. Колико је било укупно руковања? ■

НАГРАДАМА

У СВЕМУ ШТО СЕ
РЉАВО СВРШИЛО
МНОГО ЈЕ КРИВИХ,
АЛИ МАЛО
ОКРИВЉЕНИХ.
У СВЕМУ ШТО
ЈЕ СЈАЈНО УСПЕЛО
МНОГО ЈЕ
ЗАСЛУЖНИХ АЛИ
МАЛО НАГРАЂЕНИХ.

Момчило Настасијевић
наш песник
(1894–1938)

КЊИЖЕВНЕ
НАГРАДЕ
ОБИЧНО СЕ
ДОБИЈАЈУ КАДА
ЈЕ ЊИХОВ
ПРИМАЛАЦ ВЕЋ
ПОЗНАТ. ТО ЈЕ
ЈЕДНАКО КАО
КАД СЕ БАЦИ
ПОЈАС ЗА
СПАСАВАЊЕ
БРОДОЛОМЦУ КОЈИ
ЈЕ ВЕЋ ИСПЛИВАО
НА СИГУРНО
МЕСТО.

Ернест Хемингвеј
амерички књижевник и
новинар
(1899–1961)

СВАКИ НОВИ ДАН
ЈЕ ИЛИ НАГРАДА
ИЛИ КАЗНА ЗА ОНО
ШТО СМО ЈУЧЕ
УРАДИЛИ.

Душко Радовић
наш књижевник
(1922–1984)

ЉУДСКА ДОБРОТА
САМА ЈЕ ПО СЕБИ
НАГРАДА.

Ели Визел
нобеловац, румунски писац
јеврејског порекла,
натурализован Американац
(1928)

НЕМА ВЕЋЕ
НАГРАДЕ
ОД ИСКРЕНА
ПРИЈАТЕЉСТВА.

Томас Аквински
италијански филозоф
и теолог
(1225–1274)

ОДБИТИ НАГРАДУ
САМО ЈЕ ДРУГИ
НАЧИН ДА БУДЕ
ПРИМЉЕНА,
АЛИ УЗ ВИШЕ БУКЕ.

Марк Твен
амерички писац
(1835–1910)

ВИШЕ БРИНЕМ
ДА БУДЕМ ДОБАР
ЧОВЕК НЕГО
НАГРАЂЕНИ
ФУДБАЛЕР.

Лионел Меси
аргентински фудбалер
(1987)

НАГРАДЕ НЕМАЈУ
НИКАВ ЗНАЧАЈ
ЗА МЕНЕ И ГАЈИМ
ПРЕЗИР ПРЕМА
ОНИМА КОЈИ ЧИНЕ
СВЕ ДА ИХ ДОБИЈУ.

Бил Мареј
амерички филмски глумац
(1950)

ЖЕЛИМ ДА
ПОКАЖЕМ ДА
НАГРАДЕ КОЈЕ
САМ ПРИМИО НИСУ
ПРОМЕНИЛЕ МОЈ
ПОГЛЕД НА СВЕТ.

Педро Алмодовар
шпански филмски редитељ
(1949)

ПРИЈАТЕЉСТВА
СТВОРЕНА НА
АТЛЕТСКОЈ СТАЗИ
СУ ИСТИНСКО
ЗЛАТО И НАГРАДА.
МЕДАЉЕ ЗАРЂАЈУ,
А ПРИЈАТЕЉИ
НЕ СКУПЉАЈУ
НИ ПРАШИНУ.
Џеси Овенс
амерички атлетичар
(1913–1980)

Часопис уредила: Радмила Мијатовић